लोकेऽस्मिन् वासुदेवोऽहं भविष्यामि हते त्वयि। शृगालस्य वचः श्रुत्वा वासुदेवः क्षमापरः। ५९०५
दृष्टतः प्रहरस्वेति तमुक्त्वा चक्रमाददे। ततः सायकजालानि शृगालः क्रोधमूर्च्छितः।
चिक्षेप कृष्णे घोराणि युद्धाय लघुविक्रमः। शस्त्राणि यानि चान्यानि मुषलाद्यानि संयुगे।
पातयामास गोविन्दे स शृगालः प्रतापवान्। शृगालप्रहितैरस्त्रैः पावकज्वालमालिभिः।
निर्दयाभिहतः कृष्णः स्थितो गिरिरिवाचलः। सोऽस्त्रप्रहाराभिहतः किञ्चिद्रोषसमन्वितः।
चक्रमुद्यम्य गोविन्दः शृगालोरसि चाक्षिपत्। तं रथस्थं प्रमाणस्थं शृगालं युद्धदुर्म्मदं। ५९८०
जघान समरे चक्रं जातदर्पं महाबलं। निहत्य समरे शूरं शृगालं युद्धकामुकं।
ततः सुदर्शनं चक्रं पुनरायाद्धरेः करं। चक्रेणोरसि निर्भिन्नः स गतासुर्गतोत्सवः।
पपात क्षतजस्रावी शृगालोऽद्रिरिवाहतः। निशम्य तं निपतितं वज्रपातादिवाचलं।
तस्य सैन्यान्यपययुर्विमनांसि हते नृपे। केचित् प्रविश्य नगरं कश्मलाभिहता भृशं।
रुरुदुर्दुःखसन्तप्ता भर्त्रशोकाभिपीडिताः। केचित्तत्रैव शोचन्तः स्मरन्तः सुकृतानि च। ५९८५
पतितं भूमिपं भूमौ न त्यजन्ति स्म दुःखिताः। ततो मेघनिनादेन स्वरेणारिविमर्द्दनः।
कृष्णः कमलपत्राक्षो जनानामभयं ददौ। चक्रोचितेन हस्तेन राजताङ्गुलिपर्व्वणा।
न भेतव्यं न भेतव्यमिति तानभ्यभाषत। नास्य पापस्य दोषेण निराबाधकरं जनं।
घातयिष्यामि समरे नेदं शूरव्रतं भृशं। अश्रुपूर्णमुखा दीनाः क्रन्दमाना भृशं तदा।
पतितोऽयं शृगालश्च भ्रष्टः संलीनमानसः। ते स्म पश्यन्ति पतितं धरण्यां धरणीपतिं। ५९९०
चक्रनिर्द्दारितोरस्कं भिन्नशृङ्गमिवाचलं। विलपन्ति स्म समरे सचिवाः सप्रजा भृशं।
सास्रुपातेक्षणा दीनाः शोकस्य वशमागताः। तेषां रुदितशब्देन पौराणां विविधैः स्वरैः।
महिष्यस्तस्य निष्पेतुः सपुत्रा रुदिताननाः। तास्तं निपातितं दृष्ट्वा साध्वीं भूमिपतिं पतिं।
स्तनानारुज्य करजैर्भृशार्त्ताः पर्य्यदेवयन्। उरांस्युरसिजांश्चैव शिरोजान्याकुलान्यपि।
निर्द्दयं ताडयन्त्यस्ता विस्वरं रुरुदुः स्त्रियः। तस्योरसि सुदुःखार्त्ता मृदितक्लिन्नलोचनाः। ५९९५
पेतुरूर्द्ध्वभुजाः सर्व्वा कृत्तमूला लता इव। तासां बाष्पाम्बुपूर्णानि नेत्राणि नृपयोषितां।
वारिविप्रहतानीव पङ्कजानि चकाशिरे। ताः पतिं पतितं भूमौ रुदन्त्यो हृदि ताडिताः।
लालप्यमानाः करुणं योषितः पर्य्यदेवयन्। पुत्रश्चास्य पुरस्कृत्य बालं प्रस्रुतलोचनं।
शक्रदेवं पितुः पार्श्वे द्विगुणं रुरुदुः स्त्रियः। श्रयन्ते वीर विक्रान्तो बालः पुत्रो न पण्डितः।
त्वद्विहीनः कथमयं पदे स्थास्यति पैतृके। कथमेकपदे त्यक्त्वा गतोऽस्यन्तःपुरं परं। ५७००
अतृप्तास्तव सौख्यानां किं कुर्म्म विधवा वयं। तस्य पद्मावती नाम महिषी प्रमदोत्तमा।
पुत्रमाता सुतं गृह्य वासुदेवमुपस्थिता। यस्त्वया पातितो वीर रणप्रोक्तेन कर्म्मणा।
तस्य प्रेतगतस्यायं पुत्रस्त्वां शरणं गतः। यदि त्वां प्रणमेतासौ कुर्य्याद्वा शासनं तव।
नायमेकप्रहारेण जनस्तप्येत दारुणं। यदि कुर्य्यादयं मूढस्त्वयि बान्धवकं विधिं।